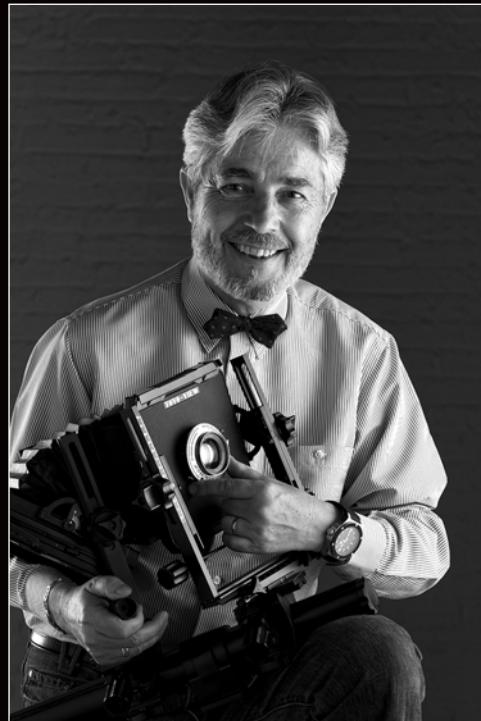

Foto: Lluís Carro

ALBERT SALUDES I CASAS

Port de Tarragona
Moll de Costa
Museu del Port de Tarragona
Arxiu Port de Tarragona
El Teatret del Serrallo

@PortdeTarragona
@museuporttgn
@arxiuport_tgna
@el_Teatret

HORARI EXPOSICIÓ

De dimarts a dissabtes, de 10 a 13 h i de 16 a 19 h
Diumenges i festius, d'11 a 14 h

Tel. 977 259 400 - ext. 1122
exposicions@porttarragona.cat
www.porttarragona.cat

70 TARRAGONINS DAVANT LA CÀMERA

Gent propera a l'entorn de l'autor

ALBERT SALUDES I CASAS

TINGLADO 1 del Moll de Costa del Port de Tarragona
Del 20 de desembre de 2018 al 17 de febrer de 2019

Retratar l'ànima

- Des de natus americans fins a aborígens australians, n'hi ha que es neguen a ser fotografiats.
- En antigues cultures, estava desaconsellat fer retrats a les persones, al·legant que el retrat els robava l'ànima.
- A l'Estat de Chiapas (Mèxic) encara avui dia, en ple segle XXI, hi ha pobles que mantenen aquestes mateixes creences.
- Actualment, a Bolívia, la tribu dels Aimara també es neguen a deixar-se fotografiar. Si algú ho intenta, es giren d'esquena i, si hi persisteix, s'enfaden.

En la nostra societat actual és ben just el contrari. Generalment, difondre la nostra imatge és signe de distinció, satisfà la nostra vanitat i ens permet fugir del trist i vulgar anonimat.

En el món occidental més evolucionat, el retrat s'imposà amb força. En un principi, per a plasmar algunes de les grans ocasions, com deixar constància gràfica del nou president del país o bé del nou director general d'una gran empresa. També com a testimoni gràfic d'un enllaç reial, d'un nou campió, d'un destacat científic, d'una gran catàstrofe, d'un malfactor en cerca i captura o, senzillament, per a satisfer l'ego personal del patriarca d'una gran nissaga, fent-se retratar amb tots els membres de la família, reunint al seu voltant fins a tres o quatre generacions.

En l'actualitat, el retrat (i afinant encara més, l'autoretrat) ha esdevingut una pràctica diària, multitudinària, reiterativa, innecessària i, fins i tot, tòpica, doncs s'ha creat la necessitat quasi peremptòria d'immortalitzar determinats moments (cada cop en més quantitat i, lamentablement, intranscendents i poc significatius) i donar-los a conèixer a través de les múltiples xarxes socials existents. Lluny queda, segons sembla, la por que el retrat ens llevi l'ànima doncs, ans al contrari, pel que es veu, aquesta pràctica actua de forma totalment inversa, almenys, entre les noves generacions.

Malgrat aquests prejudicis, val a dir que pràcticament jo no he trobat cap objecció a l'hora de tirar endavant aquest projecte fotogràfic.

La selecció dels *models* no ha estat feta sota cap pressió ni tampoc per interessos més o menys pràctics. Aquesta galeria de retrats ha estat confeccionada amb la condició que les persones que la componen formin part del meu entorn, o que jo els hagi conegut durant la meva vida. En altres paraules: repassant la meva agenda, de la A a la Z.

La seva diversitat i procedència tenen en comú que són majoritàriament tarragonins (tot i que alguns ho són d'adopció) però tots ben arrelats i amb una presència pública més o menys notòria depenent de la seva ocupació.

Albert Saludes i Casas

